

מני ברש

המדריך היקר שלנו,

יש טיולים שחוזרים מהם עם תמונות ומזכרות, ויש טיולים שחוזרים מהם עם משהו הרבה יותר גדול בלב. הטיול שלנו בארבע מדינות הבלקן: מונטנגרו, אלבניה, מקדוניה ויוון היה בדיוק כזה. קבוצה גדולה, אנשים שונים, גילאים שונים, רצונות שונים, צרכים שונים... ואתה לאורך כל הדרך, היית שם בשביל כולם. תמיד עם חיוך, בסבלנות, בפשטות, ועם התחושה שיש על מי לסמוך, אבל עבורנו באופן אישי, היית הרבה מעבר למדריך. **היית העוגן שלנו.**

דאגת לנו מהרגע הראשון: מכרטיסי טיסה, דרך מסלולים, האוכל, המלונות והנסיעות ועד לדברים הקטנים שאולי אף אחד מאיתנו לא תמיד ראה. גם כשמדובר באוכל מיוחד ללא גלוטן, במקומות הכי נידחים, לא ויתרת. חיפשת, בדקת ודאגת שיהיה לי מה לאכול ושלא ארגיש שונה או מקופחת. וזה אולי נשמע כמו דבר קטן, אבל בשבילי זה היה הרבה יותר מזה. זו הייתה התחושה שמישהו רואה אותי, זוכר אותי ודואג לי.

הראית לנו מקומות שלא היינו מגיעים אליהם לבד. גרמת לנו לא רק לראות את המקומות, **גרמת לנו להכיר אותם.** לשמוע, להבין, ללמוד, להרגיש. חילקת לנו מפות, הראית לנו אגמים, נחלים נהרות, ערים עתיקות ופינות מיוחדות וסיפרת לנו על המקומות שבהם עברנו. לא רק טיילו. **למדנו.**

למדנו על המקומות, על האנשים, על ההיסטוריה ועל החיים שם. והיה משהו כל כך יפה בדרך שבה עשית את זה, בפשטות, בלי לעשות עניין, כאילו אתה פשוט רוצה שנכיר ותהיה לנו חוויה טובה. ובתוך כל זה, הצלחת לעשות עוד משהו שלא פחות חשוב בעינינו. גרמת לקבוצה גדולה של אנשים, שכל אחד הגיע עם העולם שלו, להפוך לאט לאט למשפחה אחת גדולה ומורחבת. ראינו אנשים מתחברים, צוחקים, דואגים אחד לשני ויוצרים קשרים חדשים. והרגשנו שאתה חלק מהחיבור הזה. אבל הדבר שהכי נגע בנו היה לראות כמה אתה נותן מעצמך. את הזמן האישי שלך. בסוף יום ארוך, כשאנחנו כבר היינו עייפים וחזרנו לנוח, אתה עדיין נשארת ער עד מאוחר בלילה. הכנת סיכומים, בדקת איפה היינו, מה עשינו, מה מחכה לנו למחר, ודאגת שהכול יהיה מוכן. ויתרת על הזמן הפרטי שלך. לא פעם על חשבון המנוחה שלך ואת זה אי אפשר לקחת כמובן מאליו. אנחנו ראינו את זה. ואולי לא תמיד אמרנו באותו הרגע, אבל הערכנו. כי מאחורי כל הדברים האלה הייתה מילה אחת פשוטה: **אכפת לך.** אכפת לך מאנשים, וזה משהו שאי אפשר ללמד, ואי אפשר לזייף.

אבל מה שהכי נגע בנו היה משהו שאי אפשר למצוא במפה . **הלב שלך** . דאגת לכולם . גם בתוך קבוצה גדולה הצלחת לראות כל אחד ואחת , ידעת מי צריך עזרה , מי צריך קצת תשומת לב, מי צריך משהו מיוחד .

בעינינו אתה מדריך משכמו ומעלה: אדם חכם, מקצועי כייפי ואכפתי כזה שיודע להפוך גם יום ארוך לחוויה טובה ומעצימה . אתה נכס אמיתי לחברת "פגסוס" אבל מעבר לכל המקצועיות והידע, יש בך משהו הרבה יותר מיוחד" **הפנים המאירות שלך** . אותו חיוך, אותה נעימות ואותו יחס מכבד **למלך וגם לנווד** . וזה בעינינו אומר הכול על האדם שאתה . אפשר להיות מדריך מקצועי, אפשר לדעת המון, אפשר להכיר מקומות ולהיות מאורגן. אבל הלב שאתה מביא איתך לדרך, זה כבר משהו אחר . ואת הלב הזה הרגשנו . אנחנו חוזרים מהטיול עם מזוודה מלאה בתמונות וזיכרונות, אבל הלב שלנו מלא הרבה יותר. המקומות יישארו בתמונות. הנופים יישארו בזיכרון. הצחוקים והסיפורים ימשיכו איתנו עוד הרבה זמן. אבל התחושה שהייתה לנו בדרך, זו המתנה האמיתית שקיבלנו מהטיול הזה . יש אנשים שפוגשים בטיול ושוכחים אחרי שחוזרים. ויש אנשים שנכנסים לתוך הזיכרונות של הטיול ונשארים שם . **אתה בהחלט אחד מהם** .

לימדת אותנו שלא צריך הרבה כדי להיות, צריך אנשים טובים, לב פתוח, קצת סקרנות, ורצון לראות עולם. אז תודה לך . תודה על ארבע מדינות. תודה על אינספור רגעים , על נופים, על הצחוקים, על החוויות, תודה על הדרך. תודה על הדאגה. תודה על הסבלנות. תודה על החיוך. תודה על הסבלנות ועל כל הדברים הקטנים שעשית עבורנו בלי לבקש שום דבר בתמורה . תודה על כל הדברים הגדולים, ובעיקר על כל הדברים הקטנים שאולי אף אחד לא ראה. ותודה על זה שבכל פעם שהסתכלנו סביב, ידענו שיש לנו על מי לסמוך. **היית העוגן שלנו** . ואם יש משהו שאני מקווה שיישאר גם אצלך מהטיול הזה, זה שתדע שהטוב שנתת לנו – נשאר איתנו. כי יש מדריכים שמראים לך מקומות, ויש מדריכים שמשאירים לך זיכרון . ואתה השארת הרבה יותר מזיכרון. אולי בגלל זה אנחנו לא באמת רוצים להגיד " להתראות " . אנחנו מעדיפים להשאיר את הדלת פתוחה כי אחרי טיול כזה, אחרי כל המקומות שראינו וכל מה שעברנו יחד, **נשאר לנו טעם של עוד**. עוד דרך, עוד מקום, עוד מפה שתיפתח עוד סיפור שתספר ... ואולי אם יהיה לנו מזל , **עוד טיול אחד איתך** .

באהבה ובהערכה גדולה ,

ממני ומבן זוגי .

מירי יעקוב .

מוטי ערמי .